

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/28/2018
Identifikačné číslo spisu: 2018014379
Dátum vydania rozhodnutia: 24. októbra 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2018014379.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci odsúdeného F. A. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Trestného zákona účinného do 31. júla 2001 a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2018 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. júna 2018, sp. zn. 5Ntok/1/2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného F. A. sa z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave uznesením zo 14. júna 2018, č. k. 5Ntok/1/2018-52, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného F. A. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6T/1/2008, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. účinného do 31. júla 2001, trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. júla 2001 a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. júla 2001, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený F. A., prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Miloslava Kukučku sťažnosť, ktorú odôvodnil tak, že Krajský súd v Trnave sa s podaným návrhom na povolenie obnovy konania vysporiadal nedostatočným spôsobom. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) nálezom z 13. júna 2012, sp. zn. III. ÚS 74/2012-38, rozhodol, že Krajský súd v Trnave postupom v trestnej veci odsúdeného F. A., sp. zn. 6T/1/2018, porušil základné právo odsúdeného v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V súvislosti s prietiahmi v uvedenom konaní odsúdený zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky („ďalej len „najvyšší súd“) z 18. marca 2010, sp. zn. 5 To 14/2009. Požiadal preto o zrušenie uznesenia Krajského súdu v Trnave zo 14. júna 2018, sp. zn. 5Ntok/1/2018, v celom rozsahu. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti podanej odsúdeným F. A., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť nie je dôvodná. Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na

ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré by upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom nepomere s účelom trestu. Najvyšší súd na tomto mieste upriamuje pozornosť na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, súdu neprislúcha preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a zákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo toto konanie právoplatne skončené. Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, odôvodňujúce povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Krajský súd v Trnave odôvodnil zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania tým, že odsúdený F. A. nepredložil súdu dôkazy, ktoré by boli spôsobilé privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie. Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu zistil, že Krajský súd v Trnave rozhodol v súlade so zákonom, keď vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por. neboli splnené a sťažovateľom podaný návrh na obnovu konania zamietol. Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, Krajský súd v Trnave rozsudkom z 1. februára 2012, sp. zn. 6T/1/2008, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 20. februára 2013, sp. zn. 3 To 2/2013, uznal F. A. vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zák. účinného do 31. júla 2001, trestného činu nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 31. júla 2001 a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. júla 2001. K sťažnostnej námietke odsúdeného týkajúcej sa priet'ahov v prerokovaní jeho veci, najvyšší súd v prvom rade uvádza, že ústavný súd nálezom z 13. júna 2012, sp. zn. III. ÚS 74/2012, naozaj rozhodol, že postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/1/2008 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 1T/13/2002), boli porušené základné práva F. A. na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odsúdenému tým bolo okrem iného priznané finančné zadost'učinenie v sume 1.000 eur. Existencia vyššie zmieneneho nálezu ústavného súdu, vrátane priznania odškodnenia za neprimeranú dĺžku trestného konania odsúdenému, bola známa však už v čase rozhodovania najvyššieho súdu v odvolacom konaní (najvyšší súd tu rozhodol uznesením z 20. februára 2013, sp. zn. 3To/2/2013). Krajský súd v Trnave tak uznesením zo 14. júna 2018, sp. zn. 5Ntok/1/2018, správne rozhodol, že v danom prípade nie je taká skutočnosť alebo dôkaz, ktorý by oprávňoval súd z uvedeného dôvodu povoliť obnovu konania. Rovnako takým dôvodom nie je odsúdeným namietané uznesenie najvyššieho súdu z 18. marca 2010, sp. zn. 5To/14/2009, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 10/2011, ktorým sa s ohľadom na neprimeranú dĺžku konania v jeho trestnej veci domáhal mimoriadneho zníženia trestu. Najvyšší súd v tomto smere navyše dôvodí, že citovaným nálezom ústavného súdu bolo okrem iného odsúdenému priznané finančné zadost'učinenie, a to ako následok porušenia práva na primeranú dĺžku trestného konania. Odsúdeného by preto nebolo možné duplicitne odškodniť aj skrátením trestu odňatia slobody. Vzhľadom na vyššie uvedené ako i na skutočnosť, že v danom prípade nebola splnená dikcia zákonodarcu pre povolenie obnovy konania, najvyšší súd sťažnosť odsúdeného F. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

